

תפ"ח 35846/05/17 - מדינת ישראל נגד היילמייקל טספאי זרסנאי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 35846-05-17 מדינת ישראל נ' Hailemikael

בפני: כב' סגן הנשיאה, השופט נתן זלוצ'ובר - אב"ד

כב' השופטת יעל רז-לוי

כב' השופט שלמה פרידלנדר

המאשימה:

מדינת ישראל

על ידי ב"כ - עו"ד טל אדיר-כהן

נגד

הנאשם:

היילמייקל טספאי זרסנאי (עצור)

על ידי ב"כ - עו"ד שלומי פצ'בסקי

גזר דין

ס. הנשיאה, נתן זלוצ'ובר - אב"ד:

הנאשם הורשע ביום 08.07.2019 בביצוע עבירת רצח לפי סעיף 300 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שחלה עובר לתיקון לחוק העונשין בנוגע לעבירות ההמתה שתחולתו מיום 10/7/19. כן נקבע בהכרעת הדין כי לו היינו עתה במועד בו חל התיקון לחוק בנוגע לעבירות המתה - הנאשם היה מורשע בעבירת רצח בנסיבות מחמירות מכוח הדין לאחר התיקון - סעיף 301א(1) לחוק העונשין המתוקן).

בנוסף לכך, הורשע הנאשם בעבירת האיומים ובעבירת שיבוש מהלכי משפט והכל בהתאם לעובדות המתוארות בכתב האישום:

1. בתאריך 13.04.2017 בשעות הלילה, בילה חיים איצ'וז"ל (להלן "המנוח") ב"בר קפה" בשד' לכיש 17 בקרית גת (להלן "המקום").

2. באותה עת בילו במקום גם הנאשם וחברו עמניאל גילו המכונה "אונקרי" (להלן "אונקרי") אשר בינו לבין המנוח קיימת היכרות.

3. המנוח, הנאשם ואונקרי שתי במקום משקאות אלכוהוליים.

עמוד 1

4. בשלב כלשהו התפתח במקום ויכוח בין הנאשם לבין המנוח, בנוגע למוסיקה המושמעת במקום.
5. לאחר הוויכוח עזב הנאשם את המקום, חזר לביתו, לקח סכין מהבית (להלן "הסכין"), יצא מהבית כשהוא נושא עימו את הסכין ובשעה 03:41 בקירוב, שב אל המקום כשהוא נושא עימו את הסכין.
6. עם הגיעו החל הנאשם להתעמת עם המנוח. בעל המקום אליהו דסטה (להלן "דסטה") אשר הבחין במריבה, הוציא את הנאשם ואת המנוח אל מחוץ למקום והם נעמדו סמוך לדלת הכניסה זה מול זה והמשיכו לריב כשהם צועקים זה על זה ודוחפים זה את זה תוך השמעת קריאות "אתה גבר?" כאשר דסטה מנסה להפריד ביניהם.
7. במעמד זה, בכוונה לגרום למותו של המנוח, הנאשם שלף את הסכין ודקר את המנוח שתי דקירות עמוקות בבית החזה משמאל אשר חדרו לליבו של המנוח, שתי דקירות נוספות בבטן משמאל, דקירה אחת בגב משמאל, דקירה נוספת במותן מאחור, דקירה בראש- בקרקפת משמאל ודקירה באמת שמאל וכן פצע אותו פצעי חתך נוספים - הכל כפי שמפורט בסעיף 8 לכתב האישום.
8. המנוח הפצוע דימם, אונקרי אשר רצה להפריד בין הנאשם לבין המנוח התקרב אליהם, הבחין במנוח כשהוא מדמם ונמלט מהמקום בבעתה.
9. המנוח הפצוע נמלט מהמקום בריצה והתמוטט ברחוב סמוך. ניידת מד"א שהוזעקה על ידי אזרחים מצאה את המנוח מוטל על הקרקע ללא רוח חיים. מותו נקבע במקום בשעה 04:16.
10. בסמוך לאחר מכן, נכנס הנאשם אל המקום כשהוא עצבני והסכין בידו.
11. אחד המבלים במקום, אמבאצ'ו טירונך, אשר הבחין בנאשם, שכנע את הנאשם לעזוב את המקום וליווה אותו לכיוון ביתו.
12. בבית שטף הנאשם את הדם מהסכין, נטל סכין נוספת והתיישב לצד חבריו כששתי הסכינים בסמוך לגופו. הנאשם התקשר לאונקרי ואיים עליו בטלפון: **"אני ידקור אותך כמו שדקרתי את חבר שלך"**.
13. מותו של המנוח נגרם בעקבות פצעי הדקירה שדקר אותו הנאשם, אשר חדרו ללב וזאת במנגנון של הלב תת נפחי בעקבות אובדן דם נרחב הן מהדימום מהלב והן מפגיעה בכלי דם במרווח הבין צלעי או במנגנון של פגיעה מכנית במנגנון ההולכה של שריר הלב שכן אחד מפצעי הדקירה חדר דרך מחיצת הלב. בנוסף, כתוצאה מהדקירות, הצטברו סביב הלב ובחלל הצדר (החלל שמסביב לריאה - כפי שהסבירו העדים המומחים- נ.ז.) כמויות דם שאפשר שתרמו למוות.

תסקיר נפגע עבירה

מתסקיר נפגעי העבירה עולה, כי בני משפחתו של המנוח עדיין שרויים במצב רגשי קשה בעקבות מותו הטרגי וכי תמונת הנזקים קשה ומורכבת. המנוח היה בן 28 במותו, הוא הצעיר מבין אחיו. הוריו, עולים מאתיופיה, התגרשו כשהיה בן שנתיים. אחד הנזקים המשמעותיים ביותר שתיארה המפקחת המחוזית על נפגעי העבירות נוגע לקטיעה החדה של רצף החיים שחווים בני המשפחה והקושי לחזור לשגרת חיים תקינה. בני המשפחה נמנעים מפעילויות יומיומיות משמעותיות חזרה לחיים ושוקעים במחשבות בלתי פוסקות על המנוח. היות ומותו של המנוח היה בלתי צפוי, ההלם והתדהמה על

שאירע הביאו לקריסה פתאומית של העולם המוכר והבטוח של בני המשפחה.

לאה אמו של המנוח - אמו של המנוח בת 65, תיארה את הקשר שהיה לה עם בנה המנוח, לאורך תקופה ממושכת הם התגוררו יחד בביתה רק שניהם, כשהוא מהווה עבורה אוזן קשבת ומקור סיוע ותמיכה בתחומים שונים. מאז הרצח חווה האם בדידות קשה ומרה אשר משתלטת על חייה. אמו של המנוח סיפרה בעצב על אובדנם של שלושה מילדיה שנפטרו בעודם תינוקות באתיופיה. מותו של בן נוסף, בנסיבות כה קשות וטראגיות, היוו עבורה מכה אנושה ובלתי ניתנת לריפוי.

אמו של המנוח תיארה רגרסיה קשה באופן תפקודה בחיי היומיום מאז הרצח. לדבריה, טרם מותו של בנה עבדה באופן מסודר בחברת ניקיון ואף נעזרה במשכורת של בנה לצורך קיום בדירתם המשותפת. לדבריה, היא מתקשה לישון בלילות, היא לא הצליחה לשוב לעבודה לאחר הרצח לאור מצבה הרגשי הקשה, דבר שדרדר את מצבה הכלכלי. בחודשים האחרונים היא שבה לעבוד באופן חלקי ומתמודדת עם מצב כלכלי קשה. אמו של המנוח תיארה כי היא סובלת מסיזמים ליליים ופחדים לצאת מהבית לבדה, היא נמנעת ממגע וקשר עם אחרים בשל חשש להיפגע. עורכת התסקיר התרשמה כי הפגיעה במנוח בסמוך לביתו, בתוך סביבת מגוריו, מהווה תחום נזק בפני עצמו עבור אמו. האם תיארה התקפי בכי תכופים ותיארה כי היא מתנהלת בחייה באופן "אוטומטי", מבצעת את המוטל עליה אך לא נהנית משום פעולה או מפגש עם אחרים. אם המנוח תיארה גם הדרדרות במצבה הבריאותי עקב רצח המנוח. לדבריה, לאורך שנים מתמודדת עם מחלת הסכרת אך בסיוע מעקב רפואי וטיפול מותאם הצליחה לנהל שגרת חיים תקינה. כיום, מתקשים הרופאים לאזן אותה בסיוע תרופות.

סמדר, אחותו של המנוח - אחותו של המנוח בת 40 נשואה ואם לחמישה. בשיחה עימה תיארה את הקשר הקרוב והחזק שהיה לה עם המנוח ולמנוח עם ילדיה. בנה הרביעי של סמדר נולד 8 ימים לאחר הרצח וחרף השמחה שהביאה עמה לידתו, היא נותרה במצב רגשי קשה סביב הבלבול המר והמעבר החד בין השמחה והעצב. סמדר תיארה תחושה של עצבות ובדידות, קושי לשאת את המערבולת הרגשית בה היתה. לדבריה, מאז נרצח היא בקושי פוקדת את בית אמה, חסרונה של אחיה בולט וממשי בדירה והיא אינה מצליחה לגייס כוחות לבקר את אמה.

עוד נזק שעולה מהתסקיר קשור בפחדים המלווים את סמדר מאז רצח אחיה שבאים לידי ביטוי בעיקר בחששות שחשה כלפי ילדיה. סמדר תיארה את קשייה לאפשר לילדיה להימצא מחוץ לבית בשל החשש שמא יפגעו.

לסיכום, המדובר בבני משפחה אשר חרף משבר ההגירה שחוו והמאמצים שהשקיעו בניסיונות להשתלב בחברה הישראלית באופן תקין והקשיים הכלכליים איתם התמודדו טרם האובדן, הצליחו להשתקע בארץ, לארגן את חייהם ולקדם תחושה של שייכות. כיום לאחר רצח בן הזקונים, מלווים תחושות האבל והאובדן גם שאלות מהותיות לגבי הביטחון האישי הבסיסי כשכל אחד מבני המשפחה חווה אותן בשלב זה לבדו.

לאור תמונת הנזק הקשה, ניכרת פגיעה קשה במצבם הרגשי של בני משפחת המנוח שאינה מאפשרת להם לעבור תהליך עמוק ומשמעותי של אבל ומותרה אותם בתחושה של בדידות והיעדר אמון במערכות הטיפול ואכיפת החוק השונות. על מנת לסייע לבני המשפחה להשיב את תחושת השליטה בחייהם ולהעניק להם הכרה חברתית לפגיעה הקשה שחוו על ידי הנאשם, המליצה עורכת התסקיר כי יוטל על הנאשם תשלום של פיצוי כספי משמעותי לבני המשפחה.

ראיות וטענות לעונש

אחותו של המנוח, סמדר, הקריאה מכתב מרגש שכתבה לזכרו של המנוח (תא/1) - לדבריה, קשה להם להתמודד עם האובדן והחיסרון העצום של המנוח. היא מתקשה להכיל את כאבם של ילדיה שמתגעגעים לדודם האהוב והנערץ. היא מוצאת את עצמה לעיתים קרובות מרוסקת ונשברת ובעיקר מתגעגעת. לדבריה, ילדה את בנה בסמוך למותו של המנוח וקראה לו רועי אחיה היות ובמהלך השבעה הרבו לנחם אותה באמרה "שה' ימלא את חסרונו של אחיך" ובראשה הדהד מזמור התהילים "מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר".

סמדר שיתפה בכאב שחווים ילדיה בשל האובדן של דודם האהוב, וכי ביום הולדתו של המנוח הפריחו בלונים לשמים לזכרו. לדבריה, מאז הרצח של המנוח ילדיה לא מסוגלים להגיע לבקר את סבתא בשל החיסרון של המנוח בביתה וזה גורם לצער רב לאמה. במכתבה, שיתפה סמדר בתחושות הקשות מאז מותו של אחיה והביעה תקווה להצליח להתרומם ולא לשקוע בכאב.

התובעת ציינה, כי אין לנאשם הרשעות קודמות. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של רצח בכוונה תחילה, שיבוש מהלכי משפט ואיומים. המנוח היה כבן 31 בלבד, בראשית חייו, לא הספיק להינשא ולהביא ילדים לעולם. המנוח יצא לבילוי שגרתי בפאב הנמצא בקרבת הבית, הוא לא הכיר את הנאשם. המפגש האקראי הזה באותו לילה, הוביל את הנאשם, אשר כעס על המנוח בשל מריבה של זוטי דברים, על סוג המוסיקה שתושמע בפאב, לקטול את חיי המנוח. הנאשם יצא מהפאב באמצע הלילה, צעד רגלית לביתו במיוחד על מנת לקחת סכין שידע ששמורה בתוך הבית וחזר אל הפאב כאשר הוא מצויד בסכין, ניגש מיד אל המנוח והחל להתעמת איתו. שתי דקות לאחר מכן המנוח כבר היה דקור 8 דקירות, שתיים מהן בליבו, אחת בראשו והשאר בחלקי גוף אחרים. המנוח הצליח לרדת במדרגות והתמוטט ליד המרכז המסחרי. הנאשם לא עצר לבדוק מה קרה לו ולא ניסה לסייע לו. תחת זאת, חזר לביתו עם הסכין, שטף את הדם מהסכין בכיור וסיפר לשותפיו לדירה מה עשה. זעמו היה כה רב שהתקשר לאונקרי שהיה עד ראיה לרצח ואיים עליו שיפגע בו כמו שפגע במנוח.

הנאשם, עד לרגעים אלה, לא מודה במעשיו, לא נוטל אחריות למעשיו ולא מביע חרטה. אין ולו נקודת זכות אחת לטובתו של הנאשם שבפנינו.

התובעת פירטה את הנזקים שנגרמו לבני משפחת המנוח כפי שתוארו בתסקיר נפגעי העבירה.

התובעת ציינה כי העונש בגין עבירת הרצח כתוב בחוק והוא עונש של מאסר עולם חובה. כך ראוי וצודק. בנוסף, לטענתה, בגין עבירת האיומים, אשר הופנו כלפי אדם אחר בנסיבות חמורות, טענה למתחם שנע בין כחצי שנת מאסר בפועל ל-18 חודשים.

באשר לשיבוש - העונש לגביו נטמע בעונש מאסר העולם.

באשר לפיצוי, טענה כי לאור האמור בתסקיר נפגעי העבירה, יש לפסוק את הפיצוי המקסימלי שהוא 258,000 ₪.

ב"כ הנאשם טען, כי אין זה ראוי להוסיף ענישה נוספת בגין עבירות מינוריות, כאשר עונש החובה הוא מאסר עולם. לעניין הפיצוי, טען כי מדובר בנאשם שהוא במעמד "פליט", אין לו רכוש ואין לו משפחה, הוא עבד פה וכלכל את עצמו

בדוחק. אין לו רכוש וגם אם ירצה, לא יוכל לשלם גם לא חלק קטן מהפיצוי שיושת עליו. לפיכך, ביקש ב"כ הנאשם שלא להוסיף על עונש החובה של מאסר עולם.

דין והכרעה

1. חייו של המנוח קופדו בהיותו בן 31 שנים בלבד. וזאת על רקע מריבה סתמית הנוגעת למוסיקה שתושמע בפאב בו שהו הנאשם והמנוח.

כפי שפורט בהכרעת הדין, הנאשם גמר אומר להביא למותו של המנוח לאחר שהתפתח וויכוח בין השניים. הנאשם הלך לביתו בשעת לילה ובאמצע הבילוי בפאב, הצטייד בסכין שהוחבאה מעל הארון שבביתו, הגיע לפאב ודקר את המנוח 8 דקירות - 6 דקירות בבית החזה, בבטן משמאל ובגב, דקירה נוספת בקרקפת ועוד אחת באמה השמאלית.

המנוח התמוטט בתחתית גרם המדרגות הסמוך לפאב ושם מצא את מותו.

לא אחת דובר בפסיקה על החומרה היתרה שיש בשימוש באלימות כתגובה לוויכוח סתמי וארעי שבמקרה זה אף הוביל לתוצאות טראגיות וקטלניות - מותו של המנוח.

2. במעשיו, פגע הנאשם בערכים הבסיסיים ביותר בכל חברה מתוקנת, הם הזכות לחיים, לביטחון ולשלמות הגוף. הנאשם קטל את המנוח בכוונה תחילה והכל כתגובה לוויכוח שאירע בין השניים.

3. באשר לעבירת הרצח, כפי שצוין על ידי ב"כ הצדדים, סעיף 300 (א) לחוק העונשין קובע עונש של מאסר עולם חובה וזה העונש שיש להשית על הנאשם במקרה זה.

באשר לעבירות האיומים ושיבוש מהלכי משפט - התובעת טענה כי עבירת השיבוש נבלעת בעבירת הרצח אך עבירת האיומים לא נבלעת ולכן יש להשית בגינה על הנאשם עונש של בין חצי שנה ל-18 חודשי מאסר בפועל.

נראה שבתיק זה, בו מושת על הנאשם עונש של מאסר עולם חובה ועבירת השיבוש נלווית לעבירת הרצח וקשורה אליו ולא היו מתבצעת אם לא היתה מתבצעת עבירת הרצח, יש לקבוע כי העבירה נבלעת בעבירת הרצח. בנסיבות אלה עמדת התביעה שלא ביקשה שיושת עונש בנוגע לעבירת שיבוש מהלכי המשפט היא נכונה. אשר לעבירת האיומים דינה בנסיבות הענין שונה במעט מעבירת השיבוש שכן בוצעה לאחר הרצח, לא בהמשך לעבירת הרצח וכלפי אדם אחר, ולכן בנסיבות הענין יוטל בגינה עונש מאסר חופף למאסר העולם.

4. באשר ליכולתו הכלכלית של הנאשם, או העדר היכולת כנטען על ידי בא כוחו, הרי כבר נפסק לא אחת כי הפיצוי צריך לגלם בתוכו את חומרת הפגיעה בקורבנות העבירה, וכי יש מקום להשתת פיצוי גם על מי שהורשע בעבירת רצח ונדון למאסר עולם [ראה לדוגמא ע"פ 6385/11 **בניטה נגד מדינת ישראל**] [פורסם בנבו] (3.12.12); ע"פ 2196/10 **אגבריה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] עמ' 10 (8.3.12).

כל אבדן של חיים הוא טראגי. משפחת המנוח סבלה וסובלת רבות בשל אובדנו של המנוח ובייחוד לאור העובדה כי המדובר במוות מיותר, סתמי ופתאומי. ואם לא די בכך, הרי שהנאשם לכל אורך ההליך המשפטי אף לא הביע חרטה על מעשיו ולא הביע אמפתיה כלפי משפחת המנוח.

בהתאם לכך יש להשית על הנאשם את הפיצוי המקסימלי הקובע בחוק - 258,000 ₪.

5. בהתאם לאמור אנו דנים את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר עולם מיום מעצרו 13/4/17.

ב. 6 חודשי מאסר (בגין עבירת האיומים). הנאשם ירצה עונש זה באופן חופף למאסר העולם שהושת עליו.

ג. פיצוי בסך 258,000 ₪ לאם המנוח הגב' לאה איצ'ו - הוא הפיצוי המקסימאלי על פי חוק העונשין.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ז' תשרי תש"פ, 06 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים.

שלמה פרידלנדר, שופט

יעל רז לוי, שופטת

נתן זלוצובר, שופט אב"ד
סגן הנשיאה